

Artiklen forbyder ikke salg af et lægeligt produkt, der indeholder menneskeligt væv, som har været igennem en produktionsproces, når blot ikke vævet som sådant sælges. Desuden forhindrer denne artikel ikke en person, fra hvem et organ eller væv er taget, i at modtage erstatning, der ikke må være vederlag, men som kan være en rimelig kompensation til den pågældende person for udgifter eller tab af indtægt (f.eks. som følge af hospitalsindlæggelse). Produkter som f.eks. hår og negle, der er afstødt væv, er ikke omfattet af bestemmelsen.

For dansk rets vedkommende er princippet i art. 21 indeholdt i § 20, stk. 3, i lov nr. 402 af 13. juni 1990 om ligsyn, obduktion og transplantation m.v.

Art. 22 omhandler et særligt aspekt af grundsætningen om informeret samtykke. Bestemmelsen kræver, at der skal gives samtykke til, at en bortfjernet del fra menneskekroppen (f.eks. knogler, hud, organer) opbevares og anvendes til andet formål end det formål, der lå bag fjernelsen. Ifølge den uddybende rapport er formålet med reglen især at give patienter mulighed for at værne om oplysninger, der kan udledes af kropsdele, der er fjernet ved kirurgiske indgreb.

Kapitel 8

Krænkelser af konventionens bestemmelser

Art. 23-25 indeholder regler om parternes forpligtelse til at yde passende juridisk beskyttelse i tilfælde af krænkelse af konventionens bestemmelser. Reglerne er sikret opfyldt i Danmark ved bl.a. patientforsikringsordningen (lovbekendtgørelse nr. 228 af 24. marts 1997), der omfatter behandling og forsøg, samt de forskellige klageordninger, først og fremmest Sundhedsvæsenets Patientklagenævn.

Kapitel 9

Forbindelse mellem nærværende konvention og andre bestemmelser

Art. 26 indeholder en generel klausul om, at der ud fra visse hensyn, der må anses for påkrævet i et demokratisk samfund, kan gøres undtagelser fra konventionens materielle beskyttelsesregler. I henhold til art. 27 kan parterne indføre regler, der yder større beskyttelse end krævet efter konventionen. Konventionsteksten fastlægger med andre ord fælles standarder, som staterne skal opfylde, men samtidig har staterne lov til at yde større beskyttelse af det enkelte menneske og af menneskerettigheder i forbindelse med anvendelse af biologi og lægevidenskab.

Kapitel 10

Offentlig debat

Art. 28 opfordrer parterne til igennem offentlig debat at skabe større bevidsthed om de rettigheder, der er indeholdt i konventionen.

Kapitel 11

Fortolkning og opfølgning af konventionen

Art. 29 giver adgang for Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol til på anmodning at afgive vejledende udtalelser om fortolkning af konventionen. Efter art. 30 skal parterne på opfordring af Europarådets generalsekretær afgive en redegørelse for, hvordan deres nationale lovgivning sikrer, at konventionens bestemmelser gennemføres effektivt.

Kapitel 12

Protokoller

Art. 31 omhandler muligheden for at udfærdige tilfølsprotokoller med regler inden for bestemte områder. Da formålet med sådanne protokoller er at udbygge de principper, der er fastlagt i konventionen, bør bestemmelserne i dem ikke afvige fra disse principper. Navnlig gælder det, at de ikke må fastlægge regler, som giver mennesker ringere beskyttelse end den, der er resultatet af konventionens principper. For at kunne underskrive eller ratificere en protokol skal den pågældende stat samtidig eller tidligere have underskrevet eller ratificeret konventionen. På den anden side vil stater, som har underskrevet eller ratificeret konventionen, ikke være forpligtede til at underskrive eller ratificere en protokol.

Kapitel 13

Ændringer i konventionen

Art. 32 beskriver proceduren for ændringer i konventionen.

Kapitel 14

Afsluttende bestemmelser

Art. 33-38 indeholder bestemmelser om konventionens undertegnelse, ratifikation, ikrafttræden, forbehold m.v. Ud over Europarådets medlemsstater kan følgende stater, der deltog i udfærdigelsen af konventionen, underskrive konventionen: Australien, Canada, Vatikanstaten, Japan og USA. Konventionen træder i henhold til art. 33 i kraft 3 måneder efter at være blevet ratificeret af 5 stater, hvoraf mindst 4 stater skal være medlem af Europarådet. Art. 36 giver mulighed for, at parterne ved undertegnelse/rati-